

тия записки, и се повтори отъ ново кървавата трагедия на 1876, азъ писахъ на г. Скайлъръ едно отчаяно писмо, съ което го молѣхъ да посѣти пакъ нашите страни, за да обърне повторно вниманието на образования свѣтъ върху тегла не по-малки отъ ония на Батаќъ. Г. Скайлъръ ми отговори, че не-говото идване всрѣдъ войната бѣше скопчано съ голѣми мѫжнотии, но че той съ готовностъ би далъ гласностъ на как-вито съобщения азъ бихъ благоразсѫдилъ да му изпроводя върху събитията по насъ. И за да не бѣда изложенъ на опасностъ вслѣдствие на тия съобщения, г. Скайлъръ на трети пѣтъ пакъ настоя да приема поста на почетенъ вице-консулъ на Съединенитѣ държави въ Пловдивъ.

Слѣдъ едно послѣдно колебание азъ тоя пѣтъ приехъ предложението на г. Скайлъръ по съображенията, които той бѣше представилъ. И азъ чакахъ вече своя вице-консулски *equeatur*, когато на 12 августъ, плодивските турски власти ме запрѣха.

Бѣха ли узнали цѣльта, съ която азъ приемахъ вице-консулския постъ? Наклеветенъ ли бѣхъ отъ нѣкого? Моето предположение е, че азъ бѣхъ издаденъ, може-би неволно, отъ единого изъ англичанитѣ, които се намираха въ Пловдивъ началото на 1877 и които узнаха, че азъ бѣхъ авторътъ на плодивските писма до Таймсъ.¹

Както и да е, читателите сега знаятъ, защо азъ се събудихъ една зарань консулъ въ затвора — *in partibus infidelium* — и защо арестуването на епископъ Гервасия, съ когото бѣхме главно отговорни за противо-правителствения адресъ до конференцията, ми причини беспокойствие.

Моето назначение за вице-консулъ на Съединенитѣ държави обяснява още, защо посланникътъ на казанитѣ държави въ Цариградъ се заинтересува отъ моята участъ.

¹ Пловдивскиятъ английски вице-консулъ, г. Калвертъ, въ писмото си отъ 1 ноември 1877 (Blue-Book, Turkey № 1 1878, стр. 525) утвѣрдява наистина, какво плодивските власти не знаяли, че азъ съмъ билъ Таймсовия дописникъ, додѣто Таймсъ самъ не обнародвалъ този фактъ прѣзъ октомври 1877, но това едва ли ще е вѣрно и за одринските военни власти, отъ които мисля се даде заповѣдта, да се арестувамъ азъ съ братовчеда си. На слѣдната страница отъ сѫщата Синя книга е обнародвано и обвинението на Серверъ паша противъ насъ, че единъ нашъ сродникъ (Г. М. Балабановъ) билъ назначенъ отъ руситѣ свиштовски Вице-Губернаторъ!